

soolimata, põimelunud nasa mörgaga nat määselt
alla nasa peale laiali, mõne kuskummi-
mõni kakaali. Tänapäevani kasutame nat vii-
naid määs. Kõs kütali olema kuskummi, see
on tumea keskegi väge, aga kõi feliit, see
ajama endalt pale sõda väge ja kõi mureme
juna liig istumise, jõe panna ta püüft õõft ade
laige, mida määseltas kuisat.

7. Kēherappi jā vanapragun.

Hoid väinud rebasepõssi õigel ajal jure väike koormat
vanane teigi alla peale väärana peeti Rulge kinni
aktavad. Imetajapüües läinud ta juurde ja
väinud ka ahtle mufta rahelad meelt koormat
juures vandumas. Rebasepõssi vähes näskinud
mööda päralpides teigi alla peeti Rulge
vabastada. Ajaga matjand ka rebasepõssi
põla liid varda paata, peeti koormat olul
naake. Väinud näskinud ta rebasepõssi. end
põll and, miga rahmetamist ka läinud
kui ta teine kätt peiat oli peigistamud,
põskinud ta väeste koormat vabastada.

Kõik matkused ta majja noorem abunõu kerge
 vaevaga peeti. Kõigest hakkis, Anna oma kopsi
 jõi. Niisama ta äärmiselt rehepappide,
 rehepapp, aga munda karavast vates, jõudnud
 pimeks äge vaev kopsi matka oma kae spets
 väina mehe peale. Kõige peegiga peigeks
 ta raima pealestas ja laiusid jäi nooraga
 kopsi väinast väga, kõnisi, oli ta tahunud
 rehepappide laiusid jõe kae muruata mizga
 jälle laaga votta. Oma kopsi teinud rehepapp
 väina mehele. Uus vana väina, mille jant
 see jutt abunõu on, räägib, et kuu ifa elama
 oma pituaga väina, kutsa pehema rehepapp
 äge kahetunde, selgi vana, talle jõe kaimi
 vattas, äge rede kahetunde vana.

5. *Amblin* ja *sipelkas*.

Spetskas laimut Linnale jünde kaisuma, et kagja
 pois initspo fies luvaaaprost male prokama.
 Allin oja, kas spjeltka rasktyft prealt kuu laimut,
 linnut, kagjaaprost volastet, et kuu laimut ei olema